

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LVI Quid inter se differant actiua & co[n]templatiua vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECUNDVS.

Eō aciem mentis indefinenter intendat, quo peruenire desiderat. Beatitudinē vitae futurae ante oculos animi sui proponat & diligit. Nec metuat aliquid temporalē nec cupiat, ne aut metus amittendē rei temporalis, aut cupiditas acquirendae rei intentionē mētis eius emolliat. Non eū blanda corrūpant, nec aduersa cōcutiant, non inflet opinio secunda, nec sinistra deiiciat, nec falsa vituperatio siue laudatio aut augeat gaudia ei⁹ aut minuat. Nō gaudeat de temporalibus omnino neclugeat, iter lāta ac tristia invictus vñā faciē animi cōstantissime obtineat, nec pectori eius stabile firmitatē quicquid promittit mūdus aut minatur excutiat, sed idem semp ac sibi similis perseuerās mundi huius dāna simul ac lucra non sentiat. Et cū hēc atq; his similia contē platiuę vitę desiderio affectus impleuerit, nec se hic iam ex omni parte perfetum sed perficiendum in illa beata vita quae futura est immobiliter credat, atq; ad se, vbi dei substantiam reuelata facie videre possit, extendat.

Quid inter se differant actiua & contemplativa vita. Cap. LVI.

Actiua vita eī cum corpore deficit, quis eī in æterna patria panē esuriēti porrigat, vbi nemo esurit: quis potum tribuat sitienti, vbi nemo sitit: quis mortuū sepeliat, vbi nemo morit: Cum præsenti ergo vita aufertur actiua. Cōtempla tiua aut̄ hic incipit, vt in cœlesti patria perficiat. Quia amoris ignis qui hic ardere incipit, cum ipsum quem amat viderit, in amore amplius ignescit. Comtēpla-

HAY. DE VARIET. LIB.

tiua ergo vita minime aufertur, quia subtrcta p̄sentis seculi luce perficitur. Actiuā vita laboriosa de sudat in certamine, contēplatiua vero pacatis vitiorū tumultibus, ope in Christo quiete perfruit. Ad actiuā vitam pertinet inter humana proficere, & rebelles corporis motus ratiōis impio temperare. Ad contēplatiā supra humano desiderio perfectionis ascēdere, & inde sinenter augendis virtutib⁹ incubare. Habet actiuā perfectū, cōtemplatiua fastigii, hec facit hominē sanctū, illa perfectum. Huius vitæ est nulli prorsus iniurias irrogare, illi irrogatas æquani miter sustinere. Imō vt propri⁹ dicā, executor actiuæ studet in se peccantē dimittere, cōtemplatiæ vero sectator offendis quib⁹ pulsatur nec oīno cōcutitur, ignorare magis paratus q̄ donare. Iste iram patientiæ virtute cōpescit, immoderatis cupiditatibus par simoniæ frenū imponit. Tangitur desiderijs carnali bus nec cōsentit, pulsat mundi huius curiositate nec rapitur, quatitur diabolica impugnatiōe nec vincit, & deo suo deuota mente subiectus, non atteritur diuersis tentatiōibus, sed probatur. Ille oēs afflictio nes quibus vita mortaliū variatur sanctis virtutib⁹ vincit. Cupiditatū ac perturbationū omniū liber beata quiete perfruitur, & illecebris ac voluptatibus factus expedita mente superior, ineffabili gaudio diuinæ cōtemplatiōis efficitur. Iste suscipiendo peregrinū, vestiendo nudū, gubernādo subiectū, redimēdo captiuū, tuēdo violent⁹ oppressum, iugit se ab omnib⁹ iniqtatibus suis emaculat, & vitā suā bonorū operis fructibus ditat. Ille facultatibus suis in vſus paue-

LIBER SECUNDVS.

rum distributis semel expoliauit se mudo & admoxit
se totis virib^o cælo. Res mudi mudo piecit, & seipm
Chro deuota mente restituit. A quo immortales di
uitias sibi donari orat vt pauper, protegi se quotidie
postulat vt infirm^o, immortalitatis indumento vestiri
cupit vt nudus. Defendi se ab impugnatiõe inuisibili
lii hostiū supplicat vt fragilitate carnis opp̄sus, &
celestē sibi donari patriā desiderat vt p̄egrin^o. Acti
ua vita habet sollicitū cursum, contēpliuia gaudiū
sempiternū. In hac acquiritur regimē, in illa percipit
Hec facit pulsare honor oper^e, velut quibusdā ma
nib^o, ianuā, illa vocat cōsummatos in patriā. In hac
cōtemnitur mundus, in illa videbitur de^o. Et vt mul
ta pr̄terea quæ cōmemorare non valeo, in hac vita
qui immundis spiritibus extiterint fortiores, in illa
contempliuia vita quæ summæ beata est, remune
rante dño fiunt angelis sanctis æquales atq^z in æter
num cum illis regnabūt in illa supna ciuitate felices.

De cōpunctione cordis. Cap. LVII.

Cōpunctionio cordis est humilitas mentis cum
lachrymis exoriens de recordatione peccati & ti
more iudicij. Illa est cōuersis perfectior cōpunc
tionis affectio, q̄ à se desiderior, affectus repellit &
intentionē suā toto mentis studio in dei cōtemplati
onē defigit. Hæc em̄ est homini baptizato vera cō
punctionio cordis, magna agere & humilia loqui, iuste
agere & super peccatores timere ac tremere. Sicut enim
ignis omne animę vitium perurit & adimit, ita cōpunc
tio cordis quā tacunq^z repererit mala abstinet vni